

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1051/2025
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Давидовац, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3653/23 од 08.02.2024. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3653/23 од 08.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3653/23 од 08.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3653/23 од 08.02.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 8790/2022 од 03.11.2023. године, којом је утврђено да је тужени власник на $\frac{1}{2}$ дела парцеле број .. површине 660 м², која је уписана у листу непокретности број .. КО Сремска Каменица, досадашњег власника овде тужиље, те обавезан тужени да тужиљи исплати 2.825.467,92 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, да о свом трошку изврши упис права власништва – упис јавне својине Града Новог Сада на описаном делу парцеле на основу правноснажне пресуде, као и да тужиљи надокнади парничне трошкове од 477.371,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи по члану 404. ЗПП.

Тужила је поднела одговор на ревизију и поставила захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом тужили је досуђена новчана накнада у висини тржишне вредности сувласничке припадности на парцели у КО Сремска Каменица, која је без спроведеног поступка експропријације по планском документу предвиђена за улицу и у целости приведена планираној намени. Код утврђења да се спорна површина користи од неограниченог броја лица као улица, одлука је у складу са општеприхваћеном праксом Врховног суда у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, по којој јој због повреде права на имовину по члану 58. Устава Републике Србије припада право на новчану накнаду. Из наведених разлога, не постоје правна питања која би по закону стварала потребу да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату и утврђење права својине туженог Града поднета је 25.08.2020. године, а преиначена поднеском од 24.05.2023. године. На дан преиначења тужбе вредност предмета спора од 2.825.467,92 динара (члан 28. ЗПП) је према релевантном курсу представљала динарску противвредност 24.091,64 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

Пошто наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, на основу одредби чланова 165. став 2. и 154. ЗПП одлучено је у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**